

La vella caserna d'Agullana es degrada mentre espera un ús social o cultural

Un cartell publicitari a la façana demana als agullanencs que hi diguin la seva per donar-li una utilitat

L'estat d'abandó de l'edifici és evident.

MAIRENA RIVAS

La rehabilitació de l'antiga caserna de la Guàrdia Civil d'Agullana és una assignatura pendent. Avui, la grandiosa construcció del carrer Lluís Gomis es troba abandonada i amb un deteriorament considerable a causa d'un manteniment inexistent i de les deficiències estructurals. Però, tot i així, sembla que el cartell publicitari que sobresurt al peu de la façana ha de donar llum a la seva recuperació. En lletres ben grans, es proposa als agullanencs

que hi diguin la seva, que demanin quin ús se li pot donar a l'immoble.

La pregunta "Què podríem fer aquí?" està escrita en cinc idiomes: català, castellà, francès, anglès i alemany, i al peu del plafó hi ha un telèfon de contacte i una adreça de correu electrònic, per si a algú se li acut una idea i la vol proposar.

Aquest panell el va instal·lar l'actual propietària de l'immoble, la gestora Isla Tamarell, que té la seu a Roses i entre altres activitats es dedica a la promoció immobiliària. Quan els representants d'aquesta promotora van anar a Madrid, al Ministeri de l'Interior, el 2009, a negociar la compra de la caserna, van tenir clar que en tenien interès, tal com diu la seva portaveu, Dolors Parnau, perquè es veia evident que aquest espai es podria convertir en un ampli equipament social o cultural.

Dolors Parnau, que és professional API i està al capdavant d'una immobiliària a Empuriabrava (Immo Star), va estar a Madrid en aquest procés, i ha explicat que la idea d'Isla Tamarell consistia, i encara ho manté, no només en rehabilitar un edifici abandonat, sinó a dotar el municipi d'un servei en benefici de tots els veïns.

Tres idees pensades

"Teníem tres idees pensades per a l'antiga caserna: un alberg juvenil, una casa de colònies o un geriàtric per a la gent gran", comenta Parnau. Però per tirar endavant algun d'aquests tres projectes necessitaven el suport dels sectors públic i privat.

Amb aquest propòsit, Dolors Parnau va anar a parlar amb l'aleshores alcalde, Alfons Quera, però, com recorda ella mateixa, el tema va quedar frenat, i allò que va començar com una aposta decidida, es va anar difuminant amb el pas del temps.

Quan Isla Tamarell va comprar l'edifici, feia dinou anys que la caserna havia deixat de tenir una funció policial. Va tancar les portes de forma definitiva el 1990, tot i que l'activitat com a seu de la Benemèrita va anar baixant de forma progressiva. Enric Tubert, l'historiador local d'Agullana, recorda que en la dècada dels 80 es va començar a reduir la plantilla i a poc a poc es van anar desocupant els habitatges de la casa-cuartel.

"Molts dels guàrdies civils van establir la seva feina a la Jonquera", explica Enric Tubert, que també afegeix que darrere la caserna es van construir dues cases noves per a funcionaris de la policia estatal que es van quedar amb les seves famílies. Aquestes cases, encara hi són.

Cos rectangular amb una gran balastrada

La vella caserna d'Agullana destaca per les seves dimensions imponents. Enric Tubert en descriu alguns dels aspectes arquitectònics: "Es va construir en dues fases. Té un cos rectangular amb la teulada a dues aigües. I la gran balustrada, coherent amb la construcció, es veu des de la carretera de la Vajol. L'edifici presenta una ampliació que es va fer, a la dècada dels 40, a la part que dóna a les escoles."

La caserna va ser construïda en un dels molts terrenys que el mecenes Lluís Marià Vidal, insigne científic casat amb l'agullanenca Dolors Gomis, va donar o vendre al municipi perquè fossin destinats a equipaments d'ús públic, com l'escola –que porta el seu nom–, l'Asil Gomis, la zona esportiva, l'escorxador i el mateix edifici de la Guàrdia Civil.

El vermut de la festa del Pilar

Els agullanencs de 40 anys cap amunt recorden que la caserna era poc accessible a la gent del poble. Només un dia, en la celebració de la patrona de l'Institut Armat, la Verge del Pilar, les portes de la gran edificació s'obrien

als veïns i les veïnes, que eren convidats al tradicional vermut.

Tot i que les famílies dels guàrdies civils estaven molt integrades a la vida al municipi, als anys seixanta, setanta i vuitanta, a l'escola, els agullanencs tenien per costum fer una diferència "entre els nens del poble i els nens del quartel".

ENTREVISTA A L'ALCALDESSA D'AGULLANA, MARINA GUTÉS

Com veuen els agullanencs la vella caserna de la Guàrdia Civil?

De fora, es veu molt deteriorada i temem que corri el risc d'ensorrar-se. De fet, ja vam demanar als propietaris que es miressin la barana, perquè cau a trossos i, tenint en compte que l'escola està al costat, patim per la seguretat dels infants.

Creu que es podria tornar a donar vida a aquest edifici?

Seria interessant que tingués vida, perquè ara mateix és com un llast al mig del poble. Els propietaris van tapiar les portes i van prendre algunes mesures d'estructura, però a tota la construcció li convé una reforma integral.

Què en sap dels contactes dels promotors amb l'anterior equip de govern d'Agullana?

Sé que van venir a l'Ajuntament amb una idea de projecte, però, sigui el que sigui el que es vulgui fer a la caserna, requereix molts diners. Cal capital per poder-hi fer alguna cosa, tant de bo surti algun inversor. Si és així, de seguida ens posarem en contacte amb els propietaris.

Font del document:

http://www.emporda.info/comarca/2016/03/09/vella-caserna-dagullana-degrada-espera/305767.html?utm_source=rss